

Mál nr. 384/2017
M og
vátryggingafélagið V v. sjúklingatryggingar L.

Ágreiningur um bótaskyldu úr sjúklingatryggingu læknis eftir læknisaðgerð 3.2.2014.

Gögn.

1. Málskot móttengið 27.11.2017 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-9.
2. Bréf V dags. 11.12.2017.

Málsatvik.

M segir málsatvik vera þau að 12.2.2013 hafi M farið til skoðunar hjá L vegna bólgu í hægri öxl. Í kjölfarið hafi M verið settur í sterameðferð og í framhaldi af segulómskoðun á öxlinni hafi L talið að nauðsynlegt væri að framkvæma aðgerð á öxlinni. Aðgerðin var framkvæmd 3.2.2014. Við endurkomur eftir aðgerðina lýsti M því fyrir L að hann ætti erfitt með að lyfta höndum fram og til hliðar, gamlir verkir væru að byrja aftur og nýir verkir væru nú til staðar, sem hefðu ekki verið fyrir aðgerðina. M leitaði síðan til sérfræðinga og lækna hérlandis og erlendis og taldi í framhaldi af því að núverandi einkenni hans mætti rekja til aðgerðar L á M. M gerir kröfu til bóta úr sjúklingatryggingu L. Í framhaldi af því var ákveðið að fá mat dómkvaddra matsmanna. Í matinu kemur m.a. fram að M væri með einkenni frá hægri öxl, sem ekki væri hægt að rekja beint til aðgerðar L og ekki verði séð að rangt hafi verið staðið að aðgerð. M telur að matsmennirnir taki ekki afstöðu til lykilsþurninga í matsbeiðni auk þess, sem á skorti að rökstuðningur sé fullnægjandi. Þá telur M að sú niðurstaða matsins, að ekki sé um fylgikvilla að ræða vegna aðgerðarinnar geti ekki staðist enda sé hann talsvert verr staddur eftir aðgerð en fyrir hana. M telur aðgerð L bótaskylda á grundvelli 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000þ. M byggir einnig á læknisvottorði Boga Jónssonar bæklunarlæknis og álitserð Graham Tytherleigh Strong sem telji að of mikið hafi verið fjarlægð af axlarhyrnubeini og ástand M í dag megi rekja til mistaka í greiningu á vandamáli hans og rangri aðferð. M byggir á því að þeir fylgikvillar sem hrjái hann séu tiltölulega sjaldgæfir og hann hafi ekki mátt gera ráð fyrir þeim. Þá heldur M því fram að L hafi sagt við hann fyrir aðgerðina, að hún væri eingöngu til að spegla öxlina og telur M að hann hafi ekki verið upplýstur um að það hafi komið til greina að fjarlægja hluta meira af axlarhyrnubeini. Þá byggir M á því að aðgerðin sem L framkvæmdi hafi verið með öllu óþörf.

V hafnar bótaskyldu og segir að þó svo að lög um sjúklingatryggingu setji sérstakar og almennt vægari kröfur til bótaábyrgðar en almennt gerist í skaðabótarétti þá þurfi sjúklingur eftir sem áður að sýna fram á orsakatengsl á milli læknismeðferðar og þeirra einkenna sem hrjá sjúklinginn. V vísar til matsgerðar dómkvaddra matsmanna þeirra, Ríkhards Sigfússonar bæklunarskurðlæknis og Torfa Magnússonar taugalæknis dags. 18.10.2016 en niðurstaða þeirra hafi verið sú að M væri með einkenni frá hægri öxl, sem ekki væri hægt að rekja beint til aðgerðar L. Vera kunni að einkenni hafi aukist í kjölfar aðgerðarinnar, en ekki verði sagt að rangt hafi verið staðið að aðgerð. V segir að niðurstaða dómkvaddra matsmanna sé því skýr og henni hafi ekki verið hnekk. Þá vísar V einnig til þess að hinir dómkvöddu matsmenn telji að sú ákvörðun L að framkvæma aðgerðina hafi verið réttmæt og aðgerðin sjálf hafi verið framkvæmd með venjubundnum og eðlilegum hætti. Þá segi matsmenn einnig að meðferð í kjölfar aðgerðarinnar hafi verið samkvæmt læknisfræðilegri venju og í samræmi við þekkingu og reynslu. V segir að bótaskylda á grundvelli 1. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu eða 3. tl. sömu greinar sé ekki uppfyllt enda telji matsmenn að sjúkdómsgreiningu hafi verið hagað með eðlilegum hætti. Þá segir V að matsmenn telji að núverandi einkenni M ekki teljast til fylgikvilla skv. 4. tl. 2. gr. laganna og ósannað sé að um varanlegt tjón sé að ræða af aðgerðinni.

Álit.

Í málinu liggja fyrir læknavottorð og álitsgerð vegna læknismeðferðar M hjá L og einnig liggur fyrir matsgerð dómkvaddra matsmanna dags. 18.10.2016. Í matsgerðinni kemur fram að ekki sé hægt að rekja einkenni M í hægri öxl beint til aðgerðar L og ekki verði séð að rangt hafi verið staðið að aðgerð. Matsmenn telja líka að sjúkdómsgreining L í aðdraganda aðgerðarinnar hafi verið með fullnægjandi hætti og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Þá telja matsmenn einnig að ekki hafi komið upp nýtt sjúkdómsástand í kjölfar speglunaraðgerðarinnar sem L framkvæmdi á M heldur hafi verið til staðar verkjaástand í öxlinni sem ekki hafi lagast við aðgerðina en fremur aukist vegna líkamlegra viðbragða M. Matsmenn telja því að núverandi einkenni M sé ekki fylgikvilli af læknismeðferð eins og þeirri sem M gekkst undir hjá L. Niðurstöðu matsgerðar dómkvaddra matsmanna í málinu hefur ekki verið hnekkkt. Af hálfu M liggja því ekki fyrir í málinu læknisfræðileg gögn sem sýna fram á bótaskyldu L vegna læknismeðferðar hjá L og á M því ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu L hjá V.

Reykjavík 16.1.2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur S. Martinsson lögfr.

Jón Magnússon lögmaður.